

ספרינו
החדש

אוכלי חמץ

אמא רצה בחזרה אל הקרון הראשון ועלתה במדרגות, צועדת פנימה. עברה ממושב למושב, משלחן לשלחן, ואפילו התכופפה ובדקה מתחת לכרסאות. "כל האנשים נעלמו!" השתקה כמעט, "איה יכול לקרות דבר כזה?"

אבי אמר הזקן בצער, "טוני היה חבר שלי, ולפני שלושים שנה הוא מצא מתחת לאחד מעמודי הפזח חגורת זהב, כזו שהנשים האינדיאניות היו מתקשטות בה. הוא ספר את זה בעיר, והמון אנשים באו לחפש פה אוצרות. אבל אף אחד לא מצא יותר שום תכשיט נוסף."

אני אהיה המורה לרב תלמיד אתכן חשבון, אמא של רוז של קלרי חיקה, "דודה מרטה תלמד אתכן סרינה ותפירה, מילי הטבחית תלמד אתכן בשול, וסבתא מתילדה תהיה המורה לזמרה."

"איש כמעט ולא ידע, סודי אלחש לבוודים: אם רק תרצה, תוכל למצוא את אוצרותי האבודים"

זהו חלק מן ההמנון של בנות "מועדון העקבות האבודים" במילוקי שבאמריקה. יחד הן יוצאות, בעקבות המפה הסודית, לחפש את אוצרה של קלרי.

מי הטמין את האוצר, ומי היא גיקודה? היכן הוא העץ העקם, ומתי סוף סוף תהיה מלינה חברה של קלרי? מהו הדבר הנוצץ שהעורב סחב במקורו, ומי נגב את סוסו של נט?

הכל תוכלו לקרא ב"יער העקבות האבודים", ספור מרתק, עליז ומלא סתם, שהתפרסם בעתון "זרקור". שירים ושרשראות ברזל, שמכוח אינדיאניות עתיקות ומסבות הפתעה במרחק, ספר שלא תוכלו לשכוח!